

آموزش تحلیل سیاسی / چرا مذاکره با آمریکا ضرر دارد؟ (۲)

دوم، از این اهداف اصلی یک قدم عقب نمی‌نشینند. بله، اهداف فرعی و چیزهای بیخودی کم‌ارزش را در حاشیه گاهی می‌آورند و از آنها صرف‌نظر می‌کنند که به‌ظاهر یک نوع عقب‌نشینی است، اما از مقصود اصلی و اهداف اصلی‌شان مطلقاً عقب‌نشینی نمی‌کنند، امتیاز اصلاً نمی‌دهند. سوم، از طرف مقابل مذاکره امتیاز نقد می‌خواهند، از او وعده قبول نمی‌کنند؛ می‌گویند ما اطمینان نداریم، امتیاز نقد از او مطالبه می‌کنند... اگر چنانچه طرف مقابل از دادن امتیاز نقد امتناع بکند، هوشی‌گری تبلیغاتی و رسانه‌ای و هیاهو در سطح دنیا راه می‌اندازند که بله، اینها مذاکره نمی‌کنند... یک هیاهوی عظیمی که معمولاً طرف مقابل کم می‌آورد در مقابل این هیاهو؛ معمولاً طرف مقابل منفعل می‌شود، دچار انفعال می‌شود.

حمایت از کالای ایرانی
تابلساسی
انعکاس آخرین تحلیلهای و مواضع رسانه‌ها و جریانها
BASIRAT.IR

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال پنجم / شماره ۶۷۳ / شنبه ۱۰ شهریور ۱۳۹۷

عراق، غوغای انتخاب نخست وزیر جدید

کیهان: آمریکایی‌ها و سعودی‌ها با توسل به تبلیغات زیاد و اعزام افراد به عراق با این داعیه که می‌توان شرایط عراق را تغییر داد، جو روانی شدیدی راه انداخته‌اند و حال آنکه بطور واقعی موفقیتی بدست نیاورده‌اند. اما واقعیت این است که:

- ۱- تاخیر کنونی در تشکیل پارلمان که پس‌فردا تشکیل خواهد شد، مسبوق به سابقه است. عراق حتی در سال ۱۳۸۹ شاهد تاخیری بیش از این در شکل‌گیری پارلمان و نهادهای منبعث از آن بود. کما اینکه با فرض اینکه پارلمان عراق در هفته‌های آینده نتواند به اجماع لازم برای انتخاب رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر برسد چندان غیرطبیعی نیست.
- البته برابر آخرین خبرها هم‌اینک ائتلافی شیعی، کردی و سنی با محوریت ابوحسن العامری رئیس فراکسیون الفتح به ۲۰۳ کرسی از ۳۲۸ کرسی پارلمان دست یافته است و بحث انتخاب رئیس‌جمهور بین دو گروه عمده کردی در حال نهایی شدن است و احتمال انتخاب مجدد فواد معصوم قوت گرفته است. ۲- ایران نظر خاصی در مورد انتخاب فرد یا افرادی به‌عنوان نخست‌وزیر یا رئیس‌جمهور در عراق ندارد و آنچه مورد تاکید جمهوری اسلامی است وحدت و همگرایی درون عراقی و مخالفت با مداخلات خارجی در امور این کشور می‌باشد. ۳- علی‌رغم تبلیغات جهت‌دار آمریکایی-سعودی، مردم و حکومت در عراق، رابطه فعال و راهبردی با ایران را اولویت مهم خود می‌دانند و این موضوع تحت تاثیر افراد خاصی قرار نمی‌گیرد. زمان زیادی لازم نیست تا کذب بودن تبلیغات دشمنان رابطه راهبردی ایران و عراق بار دیگر اثبات گردد.

زمانی که نمایندگان مسئولیت‌پذیر می‌شوند

ایران: برخی از اصلاح‌طلبان گمان می‌کنند که برای موفقیت در مجلس حتماً باید اکثریت آرا را در اختیار داشت. ولی این برداشت محل تأمل و ایراد است. نمونه‌های تاریخی جدی در ایران و در نقض این برداشت وجود دارد. چه بسیار گروه‌های کوچک که بر گروه بزرگ غلبه یافته‌اند. به‌علاوه بسیاری از نمایندگان را که عملاً بدون وابستگی تشکیلاتی هستند می‌توان تحت تاثیر رفتار و گفتار خود قرار داد. از این رو خطاب این یادداشت به نمایندگان فراکسیون امید است که اگرچه به علل گوناگون آنان در مجلس اقلیت هستند، ولی در جامعه پایگاه قوی تری را با فاصله زیاد از طرف مقابل

خود دارند و می توانند مسیر مستقلى را در جهت ارتقای جایگاه مجلس که بشدت سقوط کرده است، طی نمایند و از این طریق خیرى را متوجه جامعه و مردم کنند. انتظاری که در اتفاقات اخیر کمتر برآورده شد. واقعیت این است توزیع قدرت در قانون اساسی جمهوری اسلامی، از منطق منسجم و کارکردی پیروی نمی کند، بویژه تناسبی میان قدرت و مسئولیت برقرار نیست و مهم تر اینکه تناسبی میان قدرت و پاسخگویی رسمی نیز وجود ندارد؛ و یکی از نهادهایی که می تواند از این وضعیت بهره برداری نامناسب کند، مجلس است. به این معنا که مجلس در قانون اساسی ایران دارای قدرت فراوانی است، هرچند بر این قدرت محدودیت هایی اعمال می شود ولی در نهایت آن اندازه قدرتمند هست که از سوی بنیانگذار انقلاب با عنوان «مجلس در رأس امور است» توصیف شد. پرسشی که وجود دارد این است که این مجلس با چنین قدرتی و نیز فراکسیون امید آن کدام گام های مؤثری را برای حل مشکلات کشور برداشته اند؟ مجلس چند وظیفه عمده دارد. بجز تأیید و رد وزرا، وظیفه قانونگذاری و نیز نظارت بر همه امور کشور؛ دو مسئولیت اصلی آن است. آیا فراکسیون امید توانسته است، طرح های قانونی مفید و اثرگذاری را در مجلس به رأی و تصویب بگذارد؟ به نظر می رسد که نمایندگان باید یک سوزن به خود بزنند و یک جوالدوز به دیگران. مسأله این نیست که دولت و وزیران مشکل ندارند، زیاد هم دارند. ولی ریشه بخشی از این مشکلات اتفاقاً در مجلس است، چه در رفتارهای نمایندگان و چه در ضعف های قانون و نظارتی و از همه مهم تر چه در بی مسئولیتی نسبت به وظیفه ای که دارند. آنان از یک طرف بودجه را به نحوی که می خواهند دخل و تصرف می کنند و از سوی دیگر هیچ مسئولیتی در برابر آثار اقدامات خود نمی پذیرند.

چرا اصلاح طلبان به انتقاد از دولت تدبیر و امید رو آورده اند

اعتماد: واقعیت آن است که اصلاح طلبان رفیق نیمه راه نیستند اما وقتی از کانال های خصوصی و دوستانه صدای درخواست ها و انتقادات شان شنیده نمی شود، چه راهی جز عریان بیان کردن انتقادات می ماند؟ جریان اصلاحات که پیروز بلامنازع تمامی انتخابات دهه ۹۰ شمسی در کشور بوده، تمام آبرو و اعتبار سیاسی خود را برای حسن روحانی و دولتش در طبق اخلاص گذاشته اما با چه واکنشی روبه رو شده است؟ یکی از ویژگی های جریان اصلاحات، وجه منتقد این جریان است. وجهی که خودی و غیر خودی نمی شناسد و هر جا که کم و کاستی وجود داشته بی پروا نقاط ضعف را گوشزد کرده است. شاید همین ویژگی موجب اقبال مردم به این جریان است، ویژگی که در جریان رقیب اثری از آن وجود ندارد. اصلاح طلبان در ۵ سال گذشته همواره یار و حامی دولت بوده اند و اگر انتقادی نیز وجود دارد، صرفاً از سر دلسوزی است و نه به معنای عبور از روحانی. در روزهای اخیر بسیاری از فعالین سیاسی اصولگرا تلاش داشتند که با تند کردن آتش اختلاف میان اصلاح طلبان و دولت، عقد اخوت میان دو جریان ریشه دار و انقلابی اصلاح طلب و اصولگرا را تحت الشعاع قرار دهند که باید به این دسته از جریان اصولگرایی گوشزد کرد اختلافی میان اصلاح طلبان و دولت وجود ندارد و اگر مواردی گوشزد می شود در راستای موفقیت بیشتر دولت و احساس تعهد اصلاح طلبان نسبت به هواداران خود

است. حزب کارگزاران روز چهارشنبه با انتشار بیانیه‌ای از نقاط ضعف موجود در دولت و همچنین حضور نه چندان موثر رییس‌جمهور در مجلس انتقاد کرد که با واکنش عجیب حزب اعتدال و توسعه همراه بود.

چرا روحانی بسیاری از ناگفته‌ها را بازگو نکرد؟!

آرمان: جلسه سوال مجلس از رئیس‌جمهور محترم، با آرامش و متانت برگزار شد، شاید برخی از مردم، انتظار داشتند که حسن روحانی، برای پنج سوال مهم و بحق مجلس، بسیاری از ناگفته‌ها را بازگو نماید، به خصوص که در نامه چند روز قبل آن، خطاب به ریاست محترم مجلس شورای اسلامی، از حضور در مجلس برای رساندن اطلاعاتی از علت ایجاد مشکلات جاری کشور، به مردم، ابراز خوشحالی هم کرده بود، اما اینک مشاهده می‌شود که بسیاری از تحلیلگران، انتقادهایی را از ایشان به عمل می‌آورند که چرا دکتر روحانی، در فرصت فراهم شده، علت اصلی پدید آمدن معضلات کشور را بیان نکرد؟! در ادبیات فارسی و عربی، صنعتی به کار می‌رود که نام «اشاره» به خود گرفته است و معنی آن است که، گوینده، یا نویسنده، در الفاظ یا کلماتی اندک، معانی بلند یا مطالب زیادی را برای شنونده بیان یا القاء می‌کند! شرط اصلی در کاربرد اشاره، اختصار و ترک تفسیر است، از این صنعت ادبی، در قرآن و ادبیات دینی و فرهنگی ما، از انواع مختلف آن، به فراوانی استفاده شده است و در مورد آن گفته اند، «أَلْعَاقِلُ يَكْفِيهِ الْإِشَارَةُ» یا به قول سعدی: «در خانه اگر کس است، یک حرف بس است». به اعتقاد من، آقای رئیس‌جمهور، در لابه‌لای پاسخ‌های متین و سنجیده خود، که البته، روند و برنامه آن را با توصیه رهبر معظم انقلاب، برگزیده بود، به نکات مهمی اشاره کرد که شاید برای کسانی که به مسائل و حوادث، با دقت و زیرکانه می‌نگرند، همین اشاره، کافی بود: «امیدوارم بتوانم نکات و توصیه‌هایی را که مقام معظم رهبری نسبت به همین جلسه به من فرمودند، دقیقاً مراعات کنم... نکته اساسی این است که چه شد کشور، کشوری که در یک مسیر کاملاً آرامی حرکت می‌کرد و حتی همین ترامپ هم سرکار آمده بود، آمد در منطقه خلیج فارس، در عربستان، و همان ایام، زمان انتخابات بود که مردم آن حماسه بزرگ را آفریدند و ضربه بسیار محکمی را به ترامپ و کشورهای کوچکی که اطراف آن جمع شده بودند، زدند. چه شد که یک مرتبه جوّ تغییر پیدا کرد؟ خواهش می‌کنم به این نکته توجه فرمایید، تاریخ این تغییر، ۵۵ دی ماه سال ۹۶ است، هر کس تاریخ دیگری بدهد به اعتقاد من آدرس غلط به مردم داده است...

روحانی چه باید می‌گفت که نگفت؟

جوان: ابتدا به تیتراهای یک روزنامه‌های فردای سؤال از رئیس‌جمهور و برخی عبارات دیگر توجه فرمایید: «حسن سخن نگفت»، «پاسخ‌های سفارشی»، «فدایی مصلحت»، «روحانی سخن نگفت»، صادق زیبا کلام: «آقای رئیس‌جمهور با هر مصیبتی بود موفق شدند یک سطل حلبی پرآب به مجلس بیاورند و آن را با جسارت و شهامت کم‌نظیری ریختند بر سر همه امیدها و انتظاراتی که پیرامون حرف زدن ایشان ماه‌هاست در سطح جامعه به وجود آمده است» واقعاً پشت پرده‌ای که

دولت را معاف از پاسخگویی و بی‌گناه، بی‌تقصیر و فاقد اختیار در حل مسائل معرفی می‌کند، چیست؟ قیمت ارز، طلا، خودرو و مسکن مربوط به نظارت استصوابی است؟ مربوط به سوریه است؟ سپاه ارز و سکه را آن‌طور به حراج گذاشته؟ سیاست منطقه‌ای ما قاجاق را سامان‌یافته کرده است؟ بیت رهبری فرمان رشد قیمت‌ها را صادر کرده است؟ رهبری مانع کنترل قیمت‌ها و توزیع درست ارز و سکه است؟ آیا قیمت دلار در ترکیه هم مربوط به سپاه و بیت رهبری و نظارت استصوابی است؟ از قضا «مسئله امروز» کشور صددرصد مرتبط با خود دولت است. نه‌تن‌ها دولت فاقد تدبیر و طرح و برنامه کارآمد برای پیشگیری و کنترل و اصلاح است که مدیران و کارکنان دولت در گمرک، بانک مرکزی و وزارت صمت محور خیانت و فساد موجودند و مرکزیت دولت نیز منکر این نیست؟ حال از روحانی می‌خواهید بی‌عرضگی را پشت کدام راز مخفی کند؟ پشت کدام حقایق پنهان شود؟ مردم را دنبال کدام نخود سیاه بفرستد؟ آیا آیت‌الله جنتی روحانی را تهدید کرده است که اگر سکه، ارز، مسکن و خودرو را گران نکنید، بیچاره خواهی شد؟ یک بار برای همیشه این بازی را که ریشه آن در بی‌تقوایی از یک سو و پنهان کردن بی‌عرضگی‌ها از سوی دیگر است تمام کنید. بله اگر عده‌ای از جنس زیباکلام‌ها معتقدند به رغم خروج ترامپ از برجام و صدها توهین و تهمت به نظام جمهوری اسلامی شما بروید زانو بزنید که «ما غلط کردیم و هر چه شما بفرمایید» حق با ایشان است و حتماً رهبری مانع خواهد شد، اما همه نابسامانی‌های موجود قبل از ۱۶ مرداد که موعد تحریم امریکا بود شروع شد. نه درآمد ارزی کاهش یافته و نه فروش نفت منتفی است. پس مشکل کجاست؟ آیا رهبری و... به روحانی گفته‌اند بگذار مردم بیچاره شوند، اما نگو توصیه ماست؟ حربه نخ‌نما و حقه‌بازانه «نمی‌گذارند» را تمام کنید. ما فقط یک نمی‌گذارند داریم و آن هم عدم به رسمیت شناختن کشوری به نام اسرائیل است که جایگاهش در نزد ملت نیز روشن است. اگر مانع این است روحانی بلند بگوید. گرچه بعید است روحانی در باطن هم چنین تمایلی داشته باشد و پشت به امام کرده باشد. واقعاً باید روحانی صریح و بی‌پرده هر دستی را که مانع ایشان در کنترل قیمت‌ها و قاجاق است با رعایت تقوا اعلام کند، اما کسی حق ندارد برای فرار از پاسخگویی، «رازآلودگی» برای «عبور از فشارها» را توصیه کند.

